
Shri Raghavendra Gururajastavaraja

श्रीराघवेन्द्रगुरुराजस्तवराजः

Document Information

Text title : Shri Raghavendra Gururajastavaraja

File name : rAghavendragururAjustavarAjaH.itx

Category : deities_misc, gurudev, stavarAja

Location : doc_deities_misc

Author : Krishna Avadhutapandita Vedavyasacharya

Proofread by : Gopalakrishnan, PSA Easwaran

Description/comments : from Raghavendra Tantram

Latest update : December 18, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 18, 2021

sanskritdocuments.org

श्रीराघवेन्द्रगुरुराजस्तवराजः

अथ कृष्णावधूतोऽहं गुरुराजप्रियः सुतः ।
वक्ष्ये मयि पितुस्तस्य कृपां सर्वातिशायिनीम् ॥ १ ॥
यथाप्येतन्न प्रकाश्यं रत्नस्यं विस्मयप्रदम् ।
तथापि वक्ष्ये ग्रन्थेऽस्मिन् प्रत्ययार्थं तदाज्ञया ॥ २ ॥
कदाचिद्धन्धु-दारिद्र्य-ऋण-राजादि पीडितः ।
भृशं शोचन् गुरुं ध्यायन् न स्वाप्स्वं क्लृप्ताशयः ॥ ३ ॥
ततः सूर्योदये काले स्वप्ने कोऽपि यतीश्वरः ।
आकटीर्जानुपर्यन्तं ऋद्धकाषायवस्त्रवान् ॥ ४ ॥
तुलसी मणि मालाभ्यां शोभितेन विवाससा ।
विशालवक्षसा तैलस्निग्धश्यामलवर्चसा ॥ ५ ॥
अप्रावृतेन शिरसा पादुकाभ्यां च राजतः ।
शिष्येणानुगतः पश्चात् जलपात्रधरेण च ॥ ६ ॥
वेगादागत्य मां हस्ते गृहीत्वान्तरुपागतः ।
शिष्यस्तु द्वार एवासीदुपाविशदसौ गुरुः ॥ ७ ॥
अथ मां प्राणिनं सन्तं वत्सेत्यामन्त्र्य सोऽब्रवीत् ।
प्रदर्शयंस्ताम्रपत्रं लिपितं नागराक्षरैः ॥ ८ ॥
आत्मैत्येव परं देवमुपास्व ह्रिमिव्ययम् ।
प्राणस्थेऽहं वशे सर्वं प्राणः परवशे स्थितः ॥ ९ ॥
विष्वक्सेनः वायुपुत्रः प्रह्लादः प्रथमो मतः ।
विभीषणोऽथ बाल्मीकी व्यासोऽहं सत्यसन्धकः ॥ १० ॥
संभतप्रभतौ सन्धिप्रसन्धी सोमिकोर्मिकी ।
अप्यज्ञायार्थकृष्णौ च सेवकौ मे युगकमात् ॥ ११ ॥

मय्यधिष्ठाय ते भारं समन्मन्त्राद्युपासनम् ।
 ग्रन्थं कमपि कर्तुं त्वं प्रारभस्व भयं न ते ॥ १२ ॥
 योग्यतामनुसृत्याऽभयोऽप्येच्छां निवारयन् ।
 विपत्तीः परिहृत्या ते सुभं दास्यामि पुत्रक ॥ १३ ॥
 ओमित्युक्त्वा यतिस्तस्य ताम्रपत्रं तथाक्षतान् ।
 दत्त्वा मध्यमदृशयोऽभूत् प्रबुद्धोऽहं ततः क्षणात् ॥ १४ ॥
 अपश्यं शिरसः स्थाने साक्षातां ताम्रपत्रिकाम् ।
 शान्तः शोकस्तदा मेऽभूदासारैः पादपो यथा ॥ १५ ॥
 चित्तं प्रसन्नमभवद्यथाग्निः कुम्भजोऽयात् ।
 ततः श्रीराघवेन्द्रार्थगुरुं मोदादपूजयम् ॥ १६ ॥
 आशिरम्भयिषुर्ग्रन्थं राघवेन्द्रार्थतन्त्रकम् ।
 अस्तौषं स्तवराजेन भक्त्युन्मादभ्रमन्मनाः ॥ १७ ॥
 श्रीराघवेन्द्रार्थं पिता त्वमेव त्वमेव मे सद्गतिहेतुभूतः ।
 धर्मं य शोकं मम नाशयाशु क्षमस्व मे सर्वमडापराधम् ॥ १८ ॥
 कल्यावेशेन कलुषं विषयासक्तयेतसम् ।
 स्नानसन्ध्यादिभिर्धीनं भक्तिधीनं हरौ गुरौ ॥ १९ ॥
 साधूनां सङ्गरहितं दृष्टानां सङ्गते स्थितम् ।
 दुर्भर्गं सर्वदा सन्तं राघवेन्द्रार्थं रक्ष माम् ॥ २० ॥
 रक्षाणीयमरक्षन्तं रक्षणानर्द्धरक्षकम् ।
 दक्षिणयादर्थलोभाद्वा दुर्यापारं सुवञ्चकम् ॥ २१ ॥
 यन्त्रबद्धपशुप्रायं भ्रममाणं कुयोनिषु ।
 अनालम्बनमत्यार्तं राघवेन्द्रार्थं रक्ष माम् ॥ २२ ॥
 जन्ममृत्युजराव्याधिपीडितश्च स्वकर्मभुक् ।
 दारिद्र्यमतितीर्षश्च संसारव्यसनातुरः ॥ २३ ॥
 दातुं भोक्तुं मडालुब्धी वैभवेऽपि कष्टभुक् ।
 परात्रपस्तिष्टोऽहं राघवेन्द्रार्थं रक्ष माम् ॥ २४ ॥
 क्षणशः कणशोऽप्यर्थं सङ्गुल्य य पिशायवत् ।
 रक्षन्नदाता याभोक्ता दुर्भुजो दुरलङ्घतिः ॥ २५ ॥

पुत्रपत्नीगृहाद्येषु सक्तोऽहं भर्त्सितोऽपि तैः ।
 कर्मज्ञानेन्द्रियैः पापी गुरुराजानुरक्ष माम् ॥ २६ ॥
 गुरुवार्ये पुराणादावनादरशालिनः ।
 त्वद्भक्तान् विष्णुभक्तांश्चाप्यवज्ञातुश्च सज्जनान् ॥ २७ ॥
 स्वमाहात्म्यप्रकाशार्थमत्यन्तानृतभाषिणः ।
 गुरुब्राह्मणदेवानां पूजां दम्भेन कुर्वतः ॥ २८ ॥
 अपराधाननेकान् मे क्षमस्व मयि वत्सलः
 पञ्चयज्ञाद्यकरणादतिथीनामुपेक्षणात् ॥ २९ ॥
 श्रौतस्मार्ताग्निराहित्याद् अमाश्राद्धाद्भवतः ।
 उव्यकव्यादि लोपाय्य पङ्क्तिभेदाय्य पातकात् ॥ ३० ॥
 अमक्षयभक्षाणाञ्छादि पात्रापात्राविवेचनात् ।
 वर्णोक्त्याचारराहित्याद्वाघवेन्द्रार्य रक्ष माम् ॥ ३१ ॥
 नीयसेवालेभ्यवृत्ति माढापत्यादि श्रुवनात् ।
 असत्सु पक्षपाताय्य पौरोहित्यात् दुरत्रतः ॥ ३२ ॥
 द्रिवा-सन्ध्यारजः श्राद्ध-पर्वादिषु वधूरतेः
 ऋतौ पत्न्यनुगमनात् पातकाद्रक्ष मां गुरो ॥ ३३ ॥
 कन्यागोऽजादिमहिषीघृततैलादि विक्रयात् ।
 अेकादशयत्रनिघसाद्वाद्यशुक्लङ्घनादपि ॥ ३४ ॥
 द्रिवास्वापात्परस्त्रीणां विधवानां य सङ्गतः ।
 पत्नीसुतादिनिर्व्यजत्यागात् ताताव मां गुरो ॥ ३५ ॥
 परस्त्रीगणिकादीनां पुरुषस्यानुकूलनात् ।
 छिंसनाद्गोद्विजस्त्रीणां जारगर्भनिपातनात् ॥ ३६ ॥
 नरस्तुतिर्घृतयौर्याद्भार्यापिण्येन श्रुवनात् ।
 जारजानां स्वपुत्राणां लालनाभ्याव मां गुरो ॥ ३७ ॥
 विषाग्निशस्त्रपाषाणगलबन्धाभियारकैः ।
 छिंसनोभ्याटनाद्बन्धुमातापित्रादिवर्जनात् ॥ ३८ ॥
 स्वस्नादिदूषणात् पत्नीपतिविद्वेषवश्यतः ।

मित्रमिहत् कूटसाक्षित्वाद्राघवेन्द्रार्यं रक्ष माम् ॥ ३९ ॥

ज्ञात्वापि जारिणीं पत्नीं तथा सङ्गम्य लोभतः ।
वंशाधःपातनात् तस्यामपत्योत्पादनादपि ॥ ४० ॥

परस्व-परपत्नीनां भवादानुभवादपि ।
ऋणापहरणार्थ्यापि मामुद्धर कृपानिधे ॥ ४१ ॥

धत्यादि बहुपापौघात् ज्ञात्वाऽज्ञात्वा कृतादपि ।
तात श्रीराघवेन्द्रार्यं परिपालय मां सुतम् ॥ ४२ ॥

पापिनामग्रगण्योऽहं दयालूनां त्वमग्रणीः ।
त्वां विना न हि जनेऽन्यं ममाद्योद्धारकारणम् ॥ ४३ ॥

श्रीराघवेन्द्र गुरुराज कृपासमुद्र
कारुण्यपूर्णाकरुणाराजलघे कृपाब्धे ।
भक्तानुकम्पितमनो दयापयोधे-
ऽनुक्रीशसान्द्र करुणालय मां प्रपाडि ॥ ४४ ॥

धति कृष्णावधूतेन गुरुपादानुज्जविना ।
स्तवराजमिमं प्रोक्तं रडस्थं पापनाशकम् ॥ ४५ ॥

पठतां सर्वपापानि नश्यन्त्येव न संशयः ।
धदं दत्तवरस्तोत्रं गुरुराजेन सादृतम् ॥ ४६ ॥
प्रगोभस्यं प्रयत्नेन दद्याच्छ्रद्धालवे गुरौ ।
अभक्त्या न दातव्यं कलिदोषनिवारकम् ॥ ४७ ॥

दिनं वा सकृद्येतत् पठतां योग्यतामनु
अनाचाररतानां वा वर्तते पितृवद्गुरुः ॥ ४८ ॥

बालोऽसत्यं वदति पितरं स्वापराधेऽपि धार्ष्ट्या
तात त्वं मेऽवद धदमतोऽकार्षमेतत्तथेति ॥ ४९ ॥

श्रुत्वा तातस्तनयवचनं प्रेमतो मोदते हि ।
त्वं मोदेषाः शिशुवयसि मे राघवेन्द्रार्यं तात ॥ ५० ॥

गुरुराज पिता मे कृपावानिति निश्चित्य मयोद्धतं व्यथारि ।
त्वदन्यगतोर्भमापराधान् सुतवात्सल्यमुपागतः क्षमस्व ॥ ५१ ॥

धति श्रीकृष्णावधूतविरचिते श्रीराघवेन्द्रतन्त्रे प्रत्यक्षसिद्धिप्रदे

